

РЕШЕНИЕ

№ 2433

гр. София, 04.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **10899** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби на [фирма] и [фирма] против решение № 11329/15.11.2011г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбите като неоснователни. Заинтересованата страна (ЗС) Д. К. С. не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбите.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбите са допустими, като подадени в законоустановения срок от лица, които имат правен интерес от оспорването. Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по сигнал на ЗС за възможно неправомерно предоставяне на личните му данни от [фирма] на [фирма]. С писма от 29.12.2010 г. на председателя на КЗЛД дружествата - жалбоподатели са уведомени за откритото административно производство и основание чл. 3б от АПК е указано да изпратят становище и доказателства, в т. ч. заверено копие на договора между тях. В отговор е са били представени становища и договор от 30.07.2009 г. с допълнително споразумение от 30.04.2009 г.

Комисията е взела предвид разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД, съгласно която "предоставяне" е вид обработване на лични данни, както и, че съгласно чл.1,ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на

защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят изрично е указал основанията за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост на обработката на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от закона.

Административният орган е приел съобразно приложените в преписката писмени доказателства, че въз основа на договор за мобилни услуги и допълнително споразумение от 30.04.2009 г. към него, между ЗС и [фирма] е съществувало валидно правоотношение. Налице е изричното съгласие по смисъла на чл. 4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД на ЗС. Съгласно т. 3 от посоченото допълнително споразумение, ако един месец преди изтичането му не се отправи предизвестие от клиента, същото се подновява автоматично за същия период и при същите условия. съгласно чл. 19а от Общите условия на [фирма] за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги (в сила от 10.09.2010г.), които са неразделна част от индивидуалния договор между дружеството и потребителите, клиентът има възможност да прекрати индивидуалния си договор (ИД) с едномесечно писмено предизвестие, след като е изплатил всичките дължими суми, включително месечната абонаментна такса за срока на предизвестията. В случая такова прератяване не е било предприето и на основание чл.19б от Общите условия операторът едностранно е прекратил ИД поради неплащане от потребителя на суми за ползвани мобилни услуги. Съгласно чл. 4 от Общите условия, потребителят се счита уведомен за Общите условия от датата на публикуването им и се счита за обвързан с тях от датата на подписване на ИД.

Съгласно §1 от ДР на ЗЗЛД, обработване на лични данни представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, зганизиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Въз основа на констатацията, че срокът на представения договор между дружествата – жалбоподатели за събиране на задължения е изтекъл, комисията е приела, че личните данни на ЗС са били предоставени неправомерно. Установява се от представения в хода на съдебното производство анекс № 2/19.07.2010г., че страните по договора са го изменили, като е приета клауза за автоматичното му подновяване на всеки шест месеца при липса на писмено противопоставяне. Това означава, че договорът е бил действащ, както са твърдели страните по него пред административния орган, и последният неоснователно е приел, че е извършено неправомерно предоставяне на лични данни. Съдът в настоящия състав не споделя виждането на ответника, че е изпълнил задължението си да изясни фактите от значение за спора. При констатацията, че представеният договор е с изтекъл срок, заедно с безпротиворечивите изявления на страните по него, че е действащ, административният орган е дължал да им укаже това обстоятелство и да изиска доказателства за заявеното от дружествата.

Предвид изложеното и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е постановено от компетентен орган и в установената форма; при издаването му е допуснато описаното по-горе съществено нарушение на административнопроизводствените правила, вследствие на което същото не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед

изхода на делото следва да бъдат уважени направените в жалбите искания за възстановяване на разноските. Установява се размер на последните: по 50 (петдесет) лева платена държавна такса; от [фирма] в открито съдебно заседание на 04.04.2012г. е направено и искане за възнаграждение за юрисконсулт. Последното съдът определя в размер на 150 (сто и петдесет) лева съгласно чл.8 във вр. с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 11329/15.11.2011г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 200 (двеста) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 50 (петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: